

jedan čovek tri pesme

elvira rajković

katica ćulačkova

NIŠTA TI NEĆU DATI

Ništa ti neću dati,
moja glad je takva
da mogu samo uzimati.
Neću strepeti zbog tebe,
moja strepnja je takva
da strepim samo zbog sebe.
Ništa ti neću reći,
mojih reči je toliko
da govorim samo za sebe.

TELO SLOBODNO

Telo slobodno,
misli u mreži.
I puca leđ na sred leta.
I dolaze lešinari,
zvukom ledolomca
da me razore.

JEDAN ČOVEK

za V. G.

Jedan čovek,
zasopljen,
noćas
kraj tebe će pasti.
Potere
će ga
do tebe dognati.
Njih podavi,
njega napoj i prevedi.
Već dugo je
žedan i gnan.

dve pesme

ranko čolaković

PUTNIČKA LEKTIRA

Čeljad u kupeima
Ukrštaju štire riječi
Prate usputne pejzaže
Razgledaju svoje zamišljene tačke

Što se mene tiče izdvojio bih
Ustakljenu razglednicu grada Subotice
Sa starom građevinom u prvom planu
I nekoliko slučajnih prolaznika

S njima sam na putovanjima
Uspostavio najprisnije odnose
Ako ikada doputujem u ovaj grad
Posjetiću ih kao svoje starije znanice

NASLJEDNE OSOBINE

Uvećanu očevu fotografiju
Iz njegovih mladih dana
Prislanjam uz svoje lice

Prostim oko zaključujem
Naša najdirektnija rodbinska veza
I ovdje je potpuno ostvarena

Žene koje još dobro pamte
Moju pokojnu majku Vukosavu
Kažu više na nju ličim

Poznajem najmanje deset ljudi
Koji na isti dan kad i ja
Obilježavaju svoje rođendane

Dok stojim pred ogledalom ponekad kažem
Bože jedan nepopravljivi plagijat
Umiješao se u nadležstvo tvoje zemaljsko

SVEŽ VAZDUH, MOTIVI

sve govoraše da su kapije grada
na liniji bedema
kad sunce izlazi
u početku dana

kad se ulazi
ili izlazi
kroz njih se prolazi

tražimo:

mesto svitanja
beskonačno
povratak ili ostatke
zatvorene u sebe
ćutljive

a svud:

u alatima
u mislima
u hlebu
u gradu
što se prostiraše u nama
i nadalje
kao opomena

iznureni
nakon toliko vremena
nakon toliko ljubavi
pogled otvaramo

iz reke se diže
svež vazduh
motivi

PRETNJA

shvati me
ne mogu više
da te sazdam
da te lečim
poštanskim markama
više nećeš
da putuješ
želim
da verujem

ćute
bolovi
adrese
u meni
intimno
se tope
neke sante
i pada
gorko
senka
vremena
kad se kreše
loza
i nagon
a bilje
džiklja
bujno
kao greh

PUT OD MENE DO TEBE

dragi putnici
vreme je izvanredno
tužno
sva nepodatna
letim na opasnoj visini
dušolomnom brzinom

samo još nekoliko iluzija
i spuštamo se
na početak

ne mislite
i ne napuštajte sedišta

sve dok sasvim ne prestane
da radi srce.

Pažnja!

u nedostatku ljubavi
ruža tela
instinktivno se otvara
padajte slobodno
zakoni ne važe

Preveo: M. S. Volarević

zdravko mandić, slika

dve pesme

jovanka nikolić

TITRAJ SRCA

Ispraćen beonjačama razdragano
krenuo je put sunčanih visina
stepenicu po stepenicu
Limenom jekom dlanova
ponesen
popeče se
uspeće
katapultski hitnut spoznaće
istinu
stvoren za velika dela
vinuće se do nebesa... Još
samo korak
još tren
još jedan titraj srca
Visina je milosrdna
dok pokazuje jedinstveno
lice
Pre nego što dospe do vrhunca
prebledeće
spaziće svoju senku kako
ispred njega pada strmoglavce
niž tobogan.

LICEM KA ZEMLJICI

Obukao čistu košulju
vezao kravatu
konačno
pozlatu sa usana kasetofonskih
sastrugao
nepredvidljiv u vremenu
jednostavno mišičav
mlad potpuno mlad ljubavnik
licem ka zemljici
ogleda se u imalinskim marginama
cipela
draganu svoju čeka
ne pomera se